

[Ole Bjørn Kraft.]

tabte Levestandard tilbage, naar England, skønt uegnet dertil, skal producere Levnedsmidler, og Danmark, fuldt saa uegnet til denne Opgave, skal producere Brændsel. Det kan ikke være en rimelig Maade at ordne Tingene paa. Vi maa ind i en Udvikling, hvor vi paa ny kan producere tilstrækkeligt af de Varer, vi egner os til at producere, til at kunne købe, hvad vi hør Behov for af, hvad andre er egnet til at fremstille, og det er derfor, det er saa væsentligt, at et europæisk økonomisk Samarbejde paa Marshall-Planens Grund bliver opbygget og gennemført.

Maa jeg i denne Forbindelse pege paa det meget væsentlige, som fremgaar af den til Overenskomsten knyttede Noteveksling mellem den danske og den amerikanske Regering. Det fremgaar heraf og af de Bemærkninger, den højtærede Udenrigsminister gjorde til Noten i Gaar, at der dermed skulde være banet Vej for, at Danmark langsomt kunde faa genoptaget sit gamle Samhandelsforhold med Tyskland. Jeg ved ikke, i hvor vid Udstrækning vi efter dette fortsat skal købe i Dollars i de af Vestmagterne besatte Zoner i Tyskland. Jeg kunde ønske at rejse det Spørgsmaal over for den højtærede Udenrigsminister, om han er af den Formening, at dette Problem hermed ogsaa vil komme til at staa over for sin Løsning. Men jeg vil gerne tilføje, at Forholdet klart og tydeligt viser, hvilken enorm Interesse vi har i den Ordning, der træffes for Tysklands Fremtid. Det viser, i hvor høj Grad Problemerne hænger sammen, og det bekræfter for mig Nødvendigheden af, at vi paa rette Tid og rette Sted anmelder vor mest energiske Interesse i den Maade, hvorpaa Tysklands Fremtid nu vil blive tilrettelagt. Jeg henstiller endnu en Gang, som jeg har gjort det tidligere her og andre Steder, til den højtærede Udenrigsminister og den høje Regering at tage hele den nye Situation, som nu er opstaaet, op til Overvejelse og Bedømmelse, til Undersøgelse af, om det ikke vilde være rigtigt, at Danmark paa en helt anden direkte positiv og energisk Maade blev i Stand til at hævde sin Interesse paa de Steder, hvor Afgørelserne træffes.

Den udvidede intereuropæiske Samhandel, som Marshall-Planen afføder, derved at alle Lande sættes i Stand til at forøge Produktionskapaciteten, skulde give Danmark Mulighed for fremover at hente vigtige Raastoffer og Produktionsmidler ogsaa i Lande, hvor vi har haft de økonomiske Forudsætninger for at gøre det, men hvor vi

ikke tidligere har kunnet møde det nødvendige Udbud. Det skulde samtidig kunne give Lande, som ikke tidligere har haft det, fornøden Købekraft til at aftage vore Produkter. Det er denne Vekselvirkning, som gør, at Marshall-Planen bliver et stærkt Incitament til Europas Selvhjælpvilje.

Maalet er, at denne Samhandel i Løbet af de Aar, hvori Marshall-Planen skal virke, skal kunne tage et saadant Opsving, at Europa fra og med 1952 vil være i Stand til at klare sig uden oversøiske Hjælpemidler. Det fordrer en meget betydelig Indsats ved Siden af den amerikanske Hjælp, det fordrer i Virkeligheden al vor Erfaring, Dygtighed og Arbejdsvilje og Initiativ at naa frem hertil, og det fordrer, at der gives vort Erhvervsliv saadanne Betingelser, at dets Mænd er i Stand til at øve den Indsats, Situationen kræver af dem.

Kan man end sige, at Amerikakonventionen i mange Henseender fastlægger Rammerne for de Ydelser, der vil blive stillet til vor Raadighed, ogsaa i Henseende til de Varer, vi skal modtage, saa er det alligevel saadan, at den danske Regering har en betydelig Indflydelse, naar Afgørelsen skal træffes. Hjælpen bygger paa de Planer og Projekter, vi selv udarbejder, og naturligvis — og jeg vil gerne have en Bekræftelse af den højtærede Udenrigsminister paa dette Punkt — kan Amerika ikke tvinge Danmark til at gennemføre et Projekt, som Danmark ikke selv ønsker. Det er derfor en meget stor og ansvarsfuld Opgave, der forestaar ved den administrative Tilrettelæggelse af Marshall-Hjælpen, og som altsaa i første Række hviler paa den danske Regerings Skuldre. Derfor falder det mig naturligt at fremkomme med et Par Betragtninger om, hvorledes Det konservative Folkeparti ønsker Danmark skal udnytte Marshall-Hjælpen. Det er en lang og fremadskridende Udvikling, som har ført dansk Produktionsliv til dets nuværende gode Stade. Vel har dristige og dygtige Mænds Indsats aabnet nye Veje og Muligheder for vor Foretagsomhed, men naar vort Land i Forhold til mange andre Lande kun kender til forholdsvis faa økonomiske Sammenbrud i Erhvervslivet, skyldes det utvivlsomt, at man altid har kunnet konsolidere de opnaaede Resultater, inden man skred til nye Fremstød. Vi er derfor i det konservative Parti af den Opfattelse, at den forøgede Investering af Erhvervslivet, som Marshall-Planen aabner Mulighed for, i første Række bør komme de bestaaende Erhvervsvirksomheder og Produktionsomraader til gode. Vort Produktionsapparat er, som det saa ofte er sagt, intakt, men lider